

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan godt forstå, at statsministeren sidder og smiler, når fru Helle Thorning-Schmidt svarer, for det kunne lige så godt have været sagt af statsministeren. Statsministeren har jo sagt det samme om den socialdemokratiske skattepolitik, at man bare ville kradse mere ind.

Nu står fru Helle Thorning-Schmidt så og har accepteret det og skyder nu med samme skyts på Det Radikale Venstre. Vi har ikke på noget tidspunkt talt om, at der skal kradses flere penge ind. Det, vi har talt om, er en skattereform, der indretter systemet anderledes.

Kan fru Helle Thorning-Schmidt ikke godt forstå, at vælgerne synes, det er lidt mærkeligt, at det største oppositionsparti bruger nøjagtig den samme retorik om skatten, som regeringens leder gør, og derfor reelt ikke har noget alternativ? Socialdemokratiets politik hjælper jo ikke andre end dem i de almene boliger og så de rigeste velstillede boligejere. Alle andre danske borgere får ikke et mere retfærdigt skattesystem, de må leve med et socialt skattesystem, også hvis fru Helle Thorning-Schmidt får magt, som hun har agt.

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nu undervurderer vi jo ikke det, vi i fællesskab kunne gøre for mennesker, der bor i den almene sektor. Det er muligt, at De Radikale gør det, men det gør Socialdemokraterne ikke.

Det, vi har talt om for mennesker, der bor til leje i den almene sektor, er faktisk betydelige huslejenedsættelser i nogle almene boliger, der er så dyre, at almindelige familier ikke har råd til at bo i dem. Jeg synes, det ville klæde De Radikale, hvis de kom hjem og var med til at løfte den almene sektor ved at sænke huslejerne dér. Det ville være ganske enkelt at gøre det.

Det andet, jeg er nødt til at sige, er, at jeg ikke deler retorik med statsministeren. Statsministeren siger formentlig også, at der ikke skal komme flere penge ind, men der, hvor vi er meget uenige med denne regering, er, at vi siger, at det ikke nytter noget i længden, hvis man lægger en spareramme over den offentlige sektor og samtidig forventer mere kvalitet i den offentlige sektor.

Det er det, der er forskellen. Vi vil ofre mere på den offentlige sektor, vi vil sikre, at kvaliteten er i orden, det vil regeringen ikke. Regeringen er i stedet for ved at spare sammen til en skattelet-

telse, som formentlig skal komme lige før et valg. Det er det, der er forskellen i dansk politik, og det ville glæde mig meget, hvis De Radikale ville være med til at påpege det.

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes sådan set, at dagen har været positiv på den måde, at vi har fået nogle meget klare understregninger fra Socialdemokratiets side af, at man ønsker en styrkelse af velfærden og tager afstand fra det mål, regeringen har stillet sig og kæmper for, nemlig at den offentlige sektor og velfærden skal være en mindre del af økonomien, end den er i dag, og at vi altså skal have en fremtid, hvor vi kan se, at der bare kommer nye plejehjemsskandaler, mens de velbjergede familier skal diskutere, hvor den næste fladskærm skal sættes op.

Jeg er glad for, at vi har set den deling og dermed også kan se klarere end i lang tid, at der er forskellige linjer i dansk politik. Der er velfærd, og der er den linje, at vi skal have gjort den offentlige velfærd og solidariteten mindre i samfundet, som hr. Anders Fogh Rasmussen står for.

Men mit spørgsmål er så: Kan man forestille sig, at Socialdemokratiet indgår en aftale med den regering? Kan man forestille sig, at Socialdemokratiet laver en aftale, der forringer velfærden bare for nogle grupper i samfundet, at der altså bliver lavet et gruppebillede, hvor fru Helle Thorning-Schmidt står sammen med statsministeren og finansministeren? Kan man forestille sig, at den klare linje, der er ved at tegne sig, bliver ødelagt af sådan et gruppebillede?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er for længst udløbet!

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er naturligvis glad for, at hr. Frank Aaen anerkender de klare forskelle, der er på regeringens sparestrategi og vores velfærdsstrategi. Der er forskelle i dansk politik, og jeg er glad for, at det er anerkendt af Enhedslisten. Det betyder naturligvis ikke, at vi Socialdemokrater ikke vil tage ansvar for velfærden i Danmark, og for os betyder det at tage ansvar for velfærden, at vi også sikrer, at der er mennesker nok på arbejdsmarkedet om 10 og 20 år til at betale for vores fælles velfærd.